

Η «πρώτη Ανάσταση» στην Παλαιά Μητρόπολη Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης [Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Παλαιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου [Βεροίας](#) το πρωί του Μεγάλου Σάββατου 19 Απριλίου 2025.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι «ο Χριστός, και η Εκκλησία μας μας προετοιμάζει για το χαρμόσυνο μήνυμα που θα ακουσθεί σε λίγες ώρες. Μας προετοιμάζει ώστε το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας να μην αποτελέσει ένα ακόμη γεγονός στη ζωή μας, μία ακόμη εορτή που μεταβάλλει απλώς την καθημερινότητά μας, αλλά να αποτελέσει για όλους μας απαρχή μίας νέας βιοτής, απαρχή μίας νέας αναστημένης ζωής μαζί με τον

Χριστό».

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα».

Στο μεταίχμιο μεταξύ θανάτου και αναστάσεως ευρίσκεται σήμερα, Μέγα Σάββατο, ο Χριστός, και η Εκκλησία μας μας προετοιμάζει για το χαρμόσυνο μήνυμα που θα ακουσθῇ σε λίγες ώρες. Μας προετοιμάζει ὥστε το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας να μην αποτελέσει ἕνα ἀκόμη γεγονός στη ζωή μας, μία ἀκόμη εορτή που μεταβάλλει απλῶς την καθημερινότητά μας, ἀλλά να αποτελέσει για ὅλους μας ἀρχή μίας νέας βιοτής, ἀρχή μίας νέας ἀναστημένης ζωῆς μαζί με τον Χριστό.

Ποια εἶναι ὁμως η προϋπόθεση για να συμβεῖ αὐτό και πως μπορούμε να προετοιμασθούμε κατάλληλα για να ζήσουμε ουσιαστικά τη χαρά της Αναστάσεως;

Την ἀπάντηση στα ερωτήματα αὐτά μας την ἔδωσε στο σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ο πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος. «Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα». Εἴν γίναμε, λέγει, ἕνα σῶμα με τον Χριστό διὰ του βαπτίσματος, που εἶναι ομοίωμα του σταυρικοῦ του θανάτου, τότε κατὰ φυσική συνέπεια θα γίνουμε ἕνα με Αὐτόν και στην Ἀνάστασή του.

Τι μας λέγει, δηλαδή, ο ιδρυτής της τοπικής μας Εκκλησίας; Μας λέγει ὅτι, ὅπως δεν θα ἦταν δυνατόν να ἀναστηθεῖ ο Χριστός, εἴν προηγουμένως δεν πέθαινε, ἔτσι δεν εἶναι δυνατόν να ἀναστηθούμε και εμεῖς, εἴν δεν πεθάνουμε προηγουμένως μαζί του.

Η Ἀνάσταση, δηλαδή, του Χριστοῦ προϋποθέτει τον θάνατό του, και η μετοχή μας στην Ἀνάστασή του προϋποθέτει τη μετοχή μας στον θάνατό του.

Ο Χριστός βεβαίως δεν περιμένει ἀπό εμάς να συμμετάσχουμε στον φυσικό θάνατό του. Δεν ζητά να σταυρωθούμε και εμεῖς σωματικά, ὅπως το ἔκανε Εκείνος, για να μας ἐλευθερώσει ἀπό την ἀμαρτία και τα πάθη μας. Μας ζητά να νεκρώσουμε τα πάθη μας, για τα ὁποῖα Εκείνος σταυρώθηκε και ἀπέθανε.

Την πρώτη νέκρωση της ἀμαρτίας μας την χάρισε ο ἴδιος ο Χριστός με το βάπτισμα που λάβαμε και το ὁποῖο σηματοδοτεῖ τη νέκρωση του παλαιοῦ ἀνθρώπου και την ἀπαλλαγὴ μας ἀπό την προπατορική ἀμαρτία, ἀλλά και την

αναγέννησή μας σε μία νέα ζωή, στην εν Χριστώ ζωή.

Επειδή όμως, ακόμη και αν αγωνιζόμαστε να ζήσουμε την εν Χριστώ ζωή, δεν είναι δυνατόν να αποφύγουμε τις παγίδες του θανάτου που μας επιφυλάσσει ο διάβολος, προκειμένου να μας στερήσει τη δυνατότητα της εν Χριστώ αναστάσεώς μας, η Εκκλησία μας μας προσφέρει τη δυνατότητα να απαλλαγούμε από τον ψυχικό θάνατο συμμετέχοντας και πάλι στον θάνατο του Χριστού, άρα και στην ανάστασή του, με τη μετάνοια και τη μετοχή μας στα μυστήριά της.

Σε αυτή τη μετοχή στη μετάνοια και στη μυστηριακή ζωή μας κάλεσε η Εκκλησία από την αρχή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και συνεχίζει να μας καλεί καθημερινά, διότι οι ευκαιρίες που μας προσφέρει ο Χριστός δεν σταματούν ποτέ, αρκεί εμείς να μετανοούμε και να δείχνουμε τη διάθεση να νεκρώσουμε με τη χάρη του την αμαρτία, τα πάθη και τις αδυναμίες που υπάρχουν στην ψυχή μας.

Ο Χριστός και η Εκκλησία μας καλούν ακόμη και αυτή την ώρα, λίγο πριν από την Ανάσταση του Χριστού, λίγο πριν να ηχήσουν πανηγυρικά οι καμπάνες της Αναστάσεως και ακουσθεί το χαρμόσυνο μήνυμά της. Μας καλεί η Εκκλησία μας να γίνουμε μέτοχοι του θανάτου του Κυρίου μας, για να συναναστηθούμε μαζί του. Και μας ενθαρρύνει υπενθυμίζοντάς μας τον ευγνώμονα ληστή, ο οποίος μετανοεί επάνω στον Σταυρό και ο Χριστός του υπόσχεται ότι θα είναι μαζί του στον παράδεισο. Μας ενθαρρύνει ακόμη με τους λόγους του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, που θα τον ακούσουμε και πάλι απόψε να μας διαβεβαιώνει στον Κατηχητικό του λόγο ότι «ὁ Δεσπότης δέχεται τὸν ἔσχατον καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον», ο Χριστός δηλαδή δέχεται ακόμη και αυτόν που μετανοεί την τελευταία στιγμή, όπως αυτόν που αγωνίζεται από την αρχή.

Ας αξιοποιήσουμε, εάν δεν το κάναμε ήδη, την ευκαιρία που μας προσφέρει ο Χριστός. Ας σπεύσουμε να νεκρωθούμε και εμείς διά της μετανοίας και να ζήσουμε τον θάνατο του Χριστού, ώστε να μπορέσουμε να αναστηθούμε μαζί με τον Χριστό και να γευθούμε τη χαρά της Αναστάσεως όχι μόνο στο γιορτινό τραπέζι αλλά μέσα στα τρίσβαθα της ψυχής μας.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ](#)

